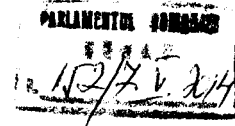

GUVERNUL ROMÂNIEI
PRIMUL – MINISTRU

475
24042014

Domnule președinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituție, Guvernul României formulează următorul

PUNCT DE VEDERE

referitor la propunerea legislativă intitulată „*Lege privind exercitarea profesiei de formator auto cu drept de liberă practică, precum și pentru înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Formatorilor Auto din România*”, inițiată de domnul deputat independent Petru Movilă (Bp. 843/2013).

I. Principalele reglementări

Această inițiativă legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea cadrului legislativ de exercitare a profesiei de formator auto cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Colegiului Formatorilor Auto din România.

În acest sens, prin inițiativa legislativă, se propun, în principal, următoarele:

- stabilirea modului de dobândire, exercitare, suspendare și încetare a profesiei de formator auto cu drept de liberă practică;
- stabilirea drepturilor și obligațiilor formatorilor auto cu drept de liberă practică;
- stabilirea interdicțiilor și incompatibilității în exercitarea profesiei de formator auto cu drept de liberă practică;

- stabilirea modului de organizare, a atribuțiilor și a forurilor de conducere ale Colegiului Formatorilor Auto din România (CFAR);
- măsuri cu privire la Registrul unic al Formatorilor Auto cu drept de liberă practică din România;
- răspunderea disciplinară.

II. Observații

1. Din perspectiva actelor normative aflate în vigoare în prezent, propunerea legislativă se constituie ca o dublă reglementare. Noțiunile de *profesor de legislație rutieră* și de *instructor de conducere auto* sunt noțiuni specifice domeniului transporturilor rutiere, consacrate deja de dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 27/2011 privind transporturile rutiere, cu modificările și completările ulterioare*.

Profesia de formator auto nu reprezintă, în sensul real, o profesie determinată și definită pe baza unor standarde ocupaționale, ci este o denumire generică dată celor două noțiuni menționate anterior, fără a lua în considerare că regimul lor juridic este deja stabilit de dispozițiile *Ordonanței Guvernului nr. 27/2011*. De asemenea, cele două profesii sunt stabilite ca ocupații individuale prin *Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare*, fapt, de altfel, menționat și în *Expunerea de motive*.

Prin urmare, chiar dacă se intenționează o reformare a cadrului juridic actual, ar fi trebuit pornit de la considerentul că cele două profesii sunt ocupații individuale care au la bază calificarea. Aceasta reprezintă rezultatul formal al unui proces de evaluare și validare obținut atunci când un organism competent stabilește că o persoană a dobândit rezultate ca urmare a învățării la anumite standarde. De asemenea, o calificare conferă un drept legal de a practica o ocupație/meserie/profesie. Activitățile aferente unei profesii se pot exercita după ce standardul rezultatelor învățării este confirmat prin intermediul unui proces de evaluare sau prin finalizarea cu succes a unui program de studiu. Totodată, o calificare conferă recunoașterea oficială a valorii rezultatelor învățării pentru piața muncii, precum și pentru educația și formarea profesională continuă.

Prin urmare, simpla deținere a unei diplome de studii în diferite specialități (juridic, transporturi auto sau tehnică similară), însoțită de

obligativitatea unei afilieri la o asociație profesională nu pot substitui elementul esențial al calificării necesare pentru exercitarea acestora.

2. Conform *Expunerii de motive*, se propune translatarea acestor ocupații în domeniul învățământului, fără, însă, ca acestea să fie supuse regimului juridic specific pentru funcțiile aferente acestui domeniu. Considerăm că la o eventuală reformulare legislativă ar trebui luat în considerare faptul că cele două ocupații reprezintă funcții ce concurează la siguranța circulației fără a fi incluse „în categoria personalului de bord”, așa cum se menționează în *Expunerea de motive*, tocmai în considerarea faptului că obiectivul primordial al procesului de „învățare” îl constituie implementarea unor cunoștințe care să asigure o conduită corectă, rațională și prudentă a viitorilor posesori de permis de conducere.

În ceea ce privește raportarea la legislația europeană, în această materie nu există norme care să impună o conduită obligatorie sau recomandată, cadrul legal aplicabil fiind stabilit în mod independent de către fiecare stat.

3. Semnalăm, totodată, faptul că atestarea profesională și autorizarea instructorilor auto în vederea practicării libere a profesiei se face de către Ministerul Transporturilor, prin Autoritatea Rutieră Română (ARR), în temeiul *Ordonanței Guvernului nr. 27/2011*.

De asemenea, în vederea aplicării ordonanței menționate, Ministerul Transporturilor a emis norme aprobate prin ordin al ministrului, respectiv *Ordinul nr. 733/2013 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea școlilor de conducători auto și a instructorilor auto, a Normelor privind atestarea profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto, a Metodologiei de organizare și desfășurare a cursurilor de pregătire teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere, a Programei de școlarizare, precum și privind condițiile și obligațiile pentru pregătirea teoretică și practică a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere și Ordinul nr. 75/2014 privind reglementarea activității de pregătire a persoanelor în vederea obținerii permisului de conducere*. Totodată, autoritatea însărcinată cu atestarea profesională a instructorilor auto și a profesorilor de legislație rutieră a depus și depune eforturi considerabile în vederea susținerii examenelor în mod riguros, în sistemul informatic, precum și în vederea examinării practice a instructorilor auto.

4. Deși **art. 1** stabilește că scopul reglementării este „*modul de exercitare a profesiei de formator auto cu drept de liberă practică*”, iar **Secțiunea 1 a Capitolului II** vizează „*dobândirea și exercitarea dreptului de liberă practică*”, propunerea legislativă nu stabilește decât condițiile generale de studii pentru exercitarea profesiei, fără a stabili alte condiții cum ar fi experiența profesională, examinarea psihologică etc. și nu reglementează care este modalitatea de atestare a dreptului de liberă practică.

5. Inițiativa legislativă vorbește, într-o formă ambiguă, despre „*profesor de legislație cu drept de liberă practică*” și „*instructor auto cu drept de liberă practică*” fără să reglementeze clar atribuțiile fiecărei categorii profesionale ori care este relația dintre acestea.

6. Subliniem că, în cuprinsul **art. 4 alin. (2)** din propunerea legislativă, se face referire la „*confidențialitatea actului de instruire auto (...) protejată prin lege*”, ceea ce poate avea implicații privind exercitarea activității de instruire teoretică și practică, având în vedere că acest articol ar putea fi invocat de către instructorii auto și de profesorii de legislație rutieră pentru nepunerea la dispoziția organelor de control a documentelor specifice efectuării pregătirii cursanților.

7. **Art. 6** stabilește că „*în sectorul privat*” profesia de instructor auto se exercită „*în regim salarial sau independent*”, iar „*în sectorul public*” instructorii auto pot avea „*statutul de funcționar public, cadru didactic sau alte funcții, potrivit prevederilor legilor speciale*”.

Fără a face distincția în mod expres între modalitatea de exercitare a profesiei „*în sectorul privat*” sau „*în sectorul public*”, din analiza prevederilor **Capitolului II Secțiunea a 2 – a** rezultă, în mod practic, că acestea nu pot fi aplicate decât organizării profesiei „*în sectorul privat*”.

8. În plus, apreciem că prevederile **art. 13 alin. (2)** vor crea confuzie în aplicare, întrucât instructorii care își desfășoară activitatea în sectorul privat în regim salarial prin încheierea unui contract de muncă sau cei din sectorul public, în mod evident, nu vor putea angaja salariați.

9. Considerăm că prevederile **art. 16 lit. b)** din propunerea legislativă, referitoare la dreptul de a obține salariu negociat, sunt inaplicabile, deoarece beneficiarul serviciilor prestate de către instructorul auto, indiferent de forma de organizare, este persoana care dorește să obțină permisul de conducere

auto, iar acesta din urmă nu poate negocia cu instructorul auto salariul acestuia.

10. În ceea ce privește interdicțiile privind exercitarea profesiei de instructor auto, prevăzute la **art. 20 lit. a)**, apreciem că acestea nu se justifică, având în vedere că **art. 18** și **art. 19** reglementează cazurile de suspendare, respectiv de încetare a dreptului de liberă practică. Or, efectul firesc al suspendării sau încetării dreptului de a exercita o profesie nu poate fi altul decât interzicerea exercitării acelei profesii pe întreaga perioadă a acelei măsuri.

11. Cât privește cazurile prevăzute la **art. 21**, precizăm că definiția generală a termenului de „*incompatibilitate*” este „*interzicerea (prevăzută de lege) de a cumula două funcții, două atribuții, care, prin caracterul lor, sunt contradictorii*”. Or, din analiza cazurilor de la **art. 21** se constată că acestea nu se referă la funcții sau atribuții, ci la „*stare de sănătate necorespunzătoare*” sau la „*folosirea cu bună știință a cunoștințelor (...)*”.

Pentru aceste considerente, apreciem că situațiile prevăzute la **art. 21** nu îndeplinesc condițiile unor incompatibilități legale.

12. Inițiativa legislativă stabilește atribuția de eliberare a atestatului de instructor auto în sarcina Comitetului director al corpului profesional nou înființat, respectiv Colegiul Formatorilor Auto din România (**art. 33 lit. a)**) și, de asemenea, autorizează filialele Colegiului să „*controleze activitatea profesională a membrilor Colegiului din zona filialei respective*” (**art. 46 alin. (3) lit. e)**).

Semnalăm că adoptarea acestor prevederi va crea o contradicție cu prevederile *Ordonanței Guvernului nr. 27/2011*, care, la **art. 6 alin. (3) lit. g)** și **h)**, stabilește că Ministerul Transporturilor, în calitate de autoritate de stat în domeniul transporturilor rutiere, are atribuția de autorizare a școlilor de conducători auto și instructorilor auto, precum și cea privind elaborarea normelor obligatorii privind pregătirea, examinarea și atestarea profesională a profesorilor de legislație rutieră și a instructorilor de conducere auto.

13. Inițiatorul nu stabilește care este baza materială ce trebuie deținută de cele două categorii profesionale (instructor auto și profesor de legislație) atât pentru pregătirea practică, cât și pentru pregătirea teoretică, rezultând, astfel, că activitatea de pregătire teoretică poate fi susținută oriunde, în afara unui cadru organizat și fără a avea în vedere normativele metodologice

prevăzute de Ministerul Educației Naționale, fapt ce implică alterarea procesului de pregătire teoretică a cursanților în vederea obținerii permisului de conducere.

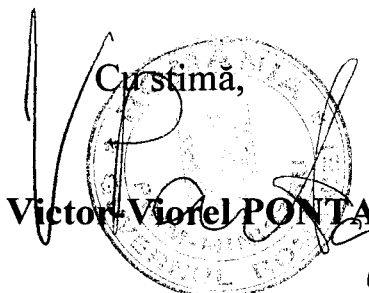
Totodată, facem precizarea că, potrivit dispozițiilor *Ordinului nr. 733/2013*, școlile de conducători auto au obligația dotării cu materiale tehnico-didactice specifice. În context, menționăm că în propunerea legislativă nu se face nicio referire la baza materială-didactică pe care trebuie să o dețină instructorii auto și profesorii de legislație rutieră, în condițiile în care activitatea de pregătire a cursanților este aceeași.

14. Semnalăm că, în prezent, se află în dezbateră parlamentară propunerea legislativă intitulată „*Lege privind exercitarea profesiei de instructor auto cu drept de liberă practică, precum și înființarea, organizarea și funcționarea Camerei Instructorilor Auto din România*” (Plx. 342/2012), care are obiect de reglementare similar cu cel al prezentei inițiative legislative.

Menționăm că propunerea legislativă la care am făcut referire a fost respinsă de Senat, în calitate de primă Cameră sesizată, și se află în dezbateră comisiilor de specialitate ale Camerei Deputaților, Cameră decizională.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menționate, **Guvernul nu susține adoptarea acestei propuneri legislative.**

Cristina,

Victor-Viorel PONTA

Domnului senator Călin-Constantin-Anton Popescu-Tăriceanu
Președintele Senatului